

Warszawa, dnia 3 listopada 2008 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DZKiOApelk-070/2949/08/JR

P. d. k. M. Nowicki
GABINET MARSZAŁKA SENATU
Wzrost: 170 cm, Ciężar ciała: 70 kg
wpłynęło dn. 6. 11. 08.
8198 podpis *u* *Pranay Pucik Krawnatka*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu

Nawiązując do pisma z dnia 30 września 2008 r., znak: BPS/DSK-043-892/08, dotyczącego oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Wojciecha Skurkiewicza podczas 18. posiedzenia Senatu RP w dniu 25 września 2008 r., poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Pana Senatora pytania.

Ad 1. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi ofensywną politykę w kontekście negocjacji nad pakietem energetyczno-klimatycznym. Obecnie w imieniu rządu RP za prowadzenie negocjacji z Komisją Europejską w sprawie pakietu energetyczno-klimatycznego odpowiadają następujące resorty:

- Urząd Komitetu Integracji Europejskiej (koordynacja),
- Ministerstwo Środowiska (Dyrektywa EU ETS, Decyzja Effort sharing, Dyrektywa CCS),
- Ministerstwo Gospodarki (Dyrektywa OZE, benchmarki),
- Ministerstwo Finansów (mechanizm fluktuacji).

Ad 2. Za prowadzenie spraw związanych z Pakietem energetyczno-klimatycznym odpowiada Pan Bernard Błaszczuk Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska.

Ad 3. Za sprawy związane z pracami nad pakietem energetyczno-klimatycznym odpowiadają następujące resorty (departamenty):

- Urząd Komitetu Integracji Europejskiej (Departament Analiz i Strategii),
- Ministerstwo Środowiska (Departament Zmian Klimatu i Ochrony Atmosfery),
- Ministerstwo Gospodarki (Departament Energetyki),
- Ministerstwo Finansów (Departament Unii Europejskiej).

Ad 4. W celu oceny skutków społeczno-ekonomicznych wdrożenia pakietu energetyczno-klimatycznego dla Polski wykonano następujące analizy:

1. *Ocena skutków wdrożenia pakietu energetyczno-klimatycznego dla Polski w okresie do roku 2030*, PKEE, czerwiec 2008 (wraz z załącznikami),
2. *Ocena Skutków Dokument towarzyszący, Pakiet środków wykonawczych w odniesieniu do celów UE w zakresie zmian klimatycznych i energii odnawialnej do 2020 r.*,
3. *Aneks do Oceny Skutków Dokument towarzyszący, Pakiet środków wykonawczych w odniesieniu do celów UE w zakresie zmian klimatycznych i energii odnawialnej do 2020 r.*,
4. *CO₂ potrzeba przewidywana negocjacyjnego - wyzwania dla Polski*, debata, prof. Krzysztof Źmijewski, Instytut im. E. Kwiatkowskiego, lipiec 2008,
5. *Ocena możliwości wypełnienia przez Polskę zobowiązań redukcji emisji gazów cieplarnianych w okresie po 2012 r. w świetle ustaleń przyjętych na posiedzeniu Rady Unii Europejskiej w dniu 20 lutego 2007 r. oraz na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r.*, Warszawa, październik 2007,
6. *Robocza analiza operacyjna wpływu Pakietu Energetyczno-klimatycznego (w zakresie 2 projektów dyrektywy EU ETS oraz decyzji o podziale wysiłków redukcyjnych w sektorach poza EU ETS)*, Warszawa, luty 2008,

Administracja rządowa korzysta także z danych zawartych w następujących raportach:

7. *Carbon Emissions, It takes CO₂ to Contango*, Raport Deutsche Bank, 30 maj 2008,
8. *CO₂ market price logic in 2020*, Kris Voorspools, Fortis Bank, marzec 2008,
9. *Post 2012 price assessment: Phase 3 Prices*, Trevor Sikorski, Point Carbon,
10. *Caps and Floors for the EU ETS: a practical carbon price*, Helm D.R., 2008,
11. *Credible Carbon Policy*, Helm D.R., Hepburn C., Mash R., 2005,
12. *Assessment of the impact of the 2013-2020 ETS Proposal on the European cement industry*, The Boston Consulting Group, Brussels, Septemeber 25, 2008.
13. *The European CO₂ market*, Societe Generale, Cross Asset Generale, 10 October 2008.

We wrześniu br. Firma Ernst & Young na zlecenie UKIE dokonała syntezy analiz dotyczących skutków społeczno-ekonomicznych pakietu dla Polski. W syntezie wzięto pod uwagę ww. ekspertyzy, zarówno zlecane przez Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Finansów i UKIE, organizacje finansowe: Deutsche Bank, Fortis Bank, Carbon Point i stowarzyszenia branżowe. Powołując się na badania EnergySys, E&Y stwierdza m.in., że na skutek wprowadzenia rozwiązań pakietu energetyczno-klimatycznego Polska poniesie bardzo duże koszty bezpośrednie i pośrednie. Na podstawie wniosków z przeanalizowanych badań można stwierdzić, że zgoda Polski na wprowadzenie rozwiązań

zawartych w pakiecie energetyczno-klimatycznym może z dużym prawdopodobieństwem wywołać poważne negatywne konsekwencje makroekonomiczne i społeczne.

Wszystkie ekspertyzy były wykorzystywane do opracowywania stanowisk negocjacyjnych na WPE COREPER, Rady UE ds. Środowiska, Rady UE ds. Energii, Rady UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii a także materiałów informacyjnych dla Komisji Europejskiej, Prezydencji, Parlamentu Europejskiego.

Ad 5. W dniu 13 sierpnia br. KERM przyjął dokument: pt. *Plan działań – negocjacje pakietu energetyczno-klimatycznego*, który powierzył zadania koordynacyjne w zakresie negocjacji instrumentów prawnych wchodzących w skład pakietu UKIE i stworzył podstawy do podjęcia nowych działań promocyjno-lobbingowych. W skład zespołu weszli podsekretarze stanu wszystkich resortów zaangażowanych w proces negocjacji: Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Gospodarki i Ministerstwo Finansów.

W wyniku realizacji ww. *Planu działań* nasiliły się spotkania konsultacyjne z wybranymi krajami, które sygnalizowały wspólne obszary zainteresowań w zakresie negocjacyjnych interesów, podjęto kampanię informacyjną w zagranicznych mediach mającą na celu przedstawienie opinii publicznej wyników ocen dotyczących wdrażania pakietu i wynikających stąd zagrożeń dla gospodarek krajów o dużym udziale węgla w produkcji energii elektrycznej. Przygotowywano również materiały informacyjne oraz przeprowadzono seminaria i konsultacje przedstawicieli rządu z reprezentantami Parlamentu Europejskiego.

W dniu 18 lipca br. odbyło się spotkanie przedstawicieli Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów i UKIE z Komisją Europejską nt. oceny skutków wdrażania pakietu energetyczno-klimatycznego dla Polski, którego głównym celem było wykazanie gospodarczych i społecznych skutków wdrażania pakietu a także nieuwzględnienie, w ocenie oddziaływania przeprowadzonej na zlecenie KE, specyficznych uwarunkowań i aktualnych danych dotyczących parametrów rozwojowych Polski.

We wrześniu br. Ministerstwo Środowiska przekazało pod obrady Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu Rzeczypospolitej Polski materiał pt. *Pakiet energetyczno-klimatyczny. Stanowisko Polski*, przedstawiający m.in. syntetyczną ocenę ekonomicznych skutków wdrażania pakietu energetyczno-klimatycznego w Polsce.

Pod kierunkiem UKIE powstał także materiał *Wytyczne do instrukcji na rozmowy w sprawie pakietu klimatycznego*.

Ad 6. Polska przedstawia szereg propozycji poprawek do pakietu w celu zminimalizowania negatywnego wpływu na gospodarkę, zwłaszcza w okresie bezprecedensowego kryzysu finansowego, który zaczyna się przekładać na sferę realną gospodarki. Realizacja polskich postulatów w dziedzinie redukcji kosztów może znacząco poprawić bilans kosztów i korzyści

europejskiej polityki klimatycznej dla wszystkich państw członkowskich i zwiększyć prawdopodobieństwo utrzymania przez Unię Europejską roli światowego lidera w dziedzinie walki z globalnym ociepleniem klimatu.

Najważniejsze postulaty Polski dotyczące kosztów realizacji polityki klimatycznej w skali europejskiej:

- **metoda wskaźnikowo-aukcyjna (fuel specific benchmarks)**

Celem propozycji przedstawionej przez Polskę jest ograniczenie gwałtownego wzrostu cen energii i związanych z tym negatywnych skutków społecznych oraz ograniczenie negatywnego wpływu pakietu na bezpieczeństwo energetyczne Europy.

W proponowanej przez Polskę metodzie połączenia mechanizmu aukcji uprawnień do emisji z mechanizmem metody wskaźnikowej (*fuel specific benchmarks*) w energetyce ryzyko powstania nienależnych zysków tzw. *windfall profits* wskazywane przez Komisję Europejską oraz przez szereg państw członkowskich zostało wyeliminowane.

Dodatkowo, podejście oparte na metodzie wskaźnikowo-aukcyjnej promuje rozwój technologii czystego węgla (ograniczając ryzykowne z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego UE zastępowanie węgla gazem).

Ponadto podejście tzw. *benchmarkingowe* w energetyce ograniczy występowanie zjawiska tzw. pośredniego wycieku emisji CO₂ poza obszar objęty systemem EU ETS.

- **korytarz cenowy (the floor and the ceiling)**

Polska proponuje zastosowanie mechanizmu korytarza cenowego, który skutecznie ograniczy nadmierne wzrosty lub spadki cen zezwoleń na emisje przy jednoczesnym dotrzymaniu celu redukcyjnego.

Problem braku korytarza cenowego Polska komunikowała wielokrotnie na różnych forach: rozmowy bilateralne, grupy robocze, COREPER, rozmowy z Prezydencją.

- **propozycja Polski dotycząca zwiększenia kompensat dla najmniej zamożnych państw członkowskich**

Polska postuluje, by zwiększyć udział redystrybucji uprawnień do emisji w oparciu o klucz PKB. Mechanizm redystrybucji powinien również uwzględniać dotychczasowe osiągnięcia w redukcji emisji gazów cieplarnianych, wynikające z realizacji zobowiązań Protokołu z Kioto, które nastąpiły w najmniej zamożnych krajach państw członkowskich.

Pozostałe postulaty Polski:

- **bezpośredni wyciek emisji**

W dobie głębokiego kryzysu finansowego i jego wpływu (który będzie występował z opóźnieniem) na przemysł państw członkowskich konieczne jest jednoznaczne i szybkie rozstrzygnięcie kwestii tzw. bezpośredniego wycieku emisji (*carbon leakage*). Rozwiązanie przyjęte

równocześnie z pakietem (tj. zawarte w dyrektywie ETS) powinno precyzyjnie określać sektory narażone na wyciek emisji i instrumenty umożliwiające wykluczenie problemu wycieku emisji do państw nieobjętych EU ETS.

Polska jest przekonana, że sektory zagrożone wyciekami emisji powinny uzyskać odpowiednie rekompensaty (tzw. systemu aukcjoningu). Powinno to odbywać się w oparciu o kryterium stosunku intensywności CO₂ do wartości dodanej *brutto*.

Jasno sprecyzowane kryterium ilościowe powinno umożliwić jednoznaczne określenie sektorów zagrożonych wyciekami emisji.

- **pośredni wyciek emisji**

W odniesieniu do występowania ryzyka tzw. *indirect carbon leakage* (czyli pośredniego wycieku emisji), Polska podziela stanowisko tych państw, które postulują konieczność rozwiązania problemu w chwili obecnej i w sposób skonkretyzowany – oddalające realnie istniejące ryzyko.

Dzięki zaproponowanemu przez Polskę systemowi opartemu o *fuel specific benchmarks* w sektorze energetycznym możliwe będzie uniknięcie drastycznego wzrostu cen elektryczności i ich negatywnego wpływu na cały europejski przemysł oraz społeczeństwo. To będzie najlepsza gwarancja niewystąpienia pośredniego wycieku emisji do państw nieobjętych EU ETS.

- **elastyczność pomiędzy non-ETS a ETS**

Polska proponuje wprowadzenie zasady elastyczności, polegającej na możliwości przenoszenia nadwyżek z *non-ETS* do systemu *ETS*. Stanowisko Polski jest rozszerzeniem stanowiska Szwecji, polegającego na możliwości obrotu pomiędzy państwami członkowskimi niewykorzystanymi limitami emisji w ramach *non-ETS*. Elastyczność systemów pozwoli na osiągnięcie celów redukcyjnych w sposób najbardziej efektywny kosztowo.

Badania wskazują, że aż 18 państw członkowskich będzie mogło przenosić uprawnienia z *non-ETS* do *ETS*, tym samym zmniejszając wymiennie ceny uprawnień w drugim z systemów (*ETS*), a więc ograniczając koszty realizacji celów redukcyjnych wyznaczonych przez Radę Europejską. To natomiast umożliwi uniknięcie wzrostu cen energii elektrycznej i negatywnego wpływu pakietu klimatyczno-energetycznego na całą europejską gospodarkę.

- **earmarking**

Polska jest przeciwna zapisom zobowiązującym państwa członkowskie do przeznaczania części dochodów z aukcji uprawnień do emisji CO₂ na działania międzynarodowe. Zgadzamy się, że pomoc jest potrzebna, jednak powinna być udzielana w wielkości i w sposób taki, na jaki zezwalają poszczególnym państwom przepisy konstytucyjne i budżetowe.

Nie widzimy również potrzeby wprowadzania do dyrektywy zapisów mówiących o dobrowolności w przeznaczaniu dochodów z aukcji uprawnień do emisji na określone cele. Otwiera to pole do dyskusji nad potencjalnymi działaniami, jakie mogłyby zostać sfinansowane i de facto przyniesie efekt, taki jak zapis dotyczący obligatoryjności.

Dochody z aukcji stanowią przychód budżetowy państw członkowskich i kraje powinny zachować autonomię w sposobie ich wydatkowania. Predeterminowanie sposobu wydatkowania przychodów budżetowych ogranicza elastyczność budżetów państw, co stwarza poważne ryzyko zwłaszcza w okresie spowolnienia tempa wzrostu gospodarczego.

Polska popiera natomiast zwiększenie znaczenia mechanizmu CDM, który pełni rolę instrumentu wspierającego wysiłki krajów rozwijających się w walce z globalnym ociepleniem klimatu.

Jednocześnie Polska pragnie podkreślić, że Wspólnota dysponuje już mechanizmami finansowymi ukierunkowanymi na cele rozwojowe. Odbywa to się bezpośrednio za pomocą budżetu UE lub za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwojowego (EDF). Wpłaty do budżetu UE każde państwo członkowskie wnosi proporcjonalnie do swojego PKB, zaś do EDF w zależności od PKB i rodzaju historycznych relacji z państwami biorcami.

Mając powyższe na uwadze, Polska **deklaruje pełną gotowość by uwzględnić kwestie wsparcia dla krajów słabo rozwiniętych w ramach nowej perspektywy finansowej po 2013 roku.**

- **Clean Development Mechanizm (CDM)**

Polska popiera zwiększenie znaczenia mechanizmu CDM. Mechanizm ten służy jako rynkowy instrument realizujący jednocześnie cele klimatyczne i solidarnościowe, wspiera kraje mniej zamożne przez kraje bogatsze w wysiłkach na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Polska pragnie jednocześnie podkreślić, że mechanizm CDM może dodatkowo stanowić jeden z instrumentów służących stabilizacji cen emisji CO₂ i zabezpieczać przed ich nadmiernym wzrostem. Może również realizować część celów, które Komisja Europejska, a zwłaszcza Parlament Europejski, proponuje zrealizować poprzez mechanizm earmarkingu.

Stanowisko negocjacyjne Polski jest zgodne z opracowanym przez Rząd stanowiskiem do EU ETS, Effort sharing, OZE i CCS a instrukcje na COREPER, Radę Unii Europejskiej są zatwierdzane przez Komitet Europejski Rady Ministrów (KERM).

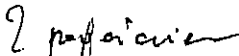
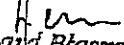
Ad 7. Ministerstwo Środowiska prowadzi ścisłą współpracę z polskimi euro-parlamentarzystami. Sukcesywnie opracowane były i przekazywane propozycje poprawek do rozważenia i wniesienia pod obrady Komisji ENVI i ITRE, a także opinie i komentarze do poprawek zgłoszonych w Parlamencie Europejskim przez sprawozdawców i innych posłów wraz z sugestiami dla deputowanych z polski dot. głosowania w komisjach ENVI i ITRE.

W maju br. odbyło się seminarium dla Polskich Parlamentarzystów w Brukseli organizowane przez dyrektora Departamentu Zmian Klimatu i Zrównoważonego Rozwoju w Ministerstwie Środowiska.

W dniu 4 czerwca br., dzień poprzedzający Radę ds. Środowiska, spotkałem się z polskimi eurodeputowanymi w Parlamencie Europejskim.

W dniu 9 września br. odbyło się spotkanie z eurodeputowanymi organizowane przeze mnie i Pana Premiera Jerzego Buzka, mające na celu przybliżenie parlamentarzystom z innych państw członkowskich polskiego stanowiska negocjacyjnego.

Rząd prowadzi ciągłą współpracę z Panem Prof. Jerzym Buzkiem oraz z Panem Bogusławem Sonikiem w sprawach priorytetowych dotyczących pakietu energetyczno-klimatycznego, a szczególności w sprawach dot. EU ETS, Effort sharing i CCS.

Z UP / MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Bernard Błaszczyk

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM